

REALIZIRAN PROGRAM KUD TABOR ZA LETO 2010

3 nedelje na mesec--filmski večeri s filmskimi krožki

V kulturnem domu se na velikem platnu vrtijo filmi z vsebinami, ki poudarjajo vrednote.

V nedeljo, 28. marca 2010 ob 19. uri potopisno predavanje o Sveti deželi, ki so ga pripravili: g. župnik Janez Rihar, Mihael I. Fock, Veronika in Milan Debeljak, Dragica in Jožef Perne."

V polni Pirčevi dvorani smo s slikami in sprotno razlago potovali v Svetopisemski svet, Betlehem, Jeruzalem, k Galilejskem jezeru, poskušali prenesti lasne občutke s potovanj po Jezusovih krajih od rojstva do smrti, tako da vsega pripravljenega v 2 urah sploh nismo uspeli posredovati. A bilo je dovolj za pokušino in potopisno predavanje bo morda koga le spravilo na pot. Ta svet je preprosto treba doživeti.

V petek, 16. aprila gostovanje **dramske skupine** iz Železnikov: s komedijo Dva para.....

V nedeljo, 2. maja 2010 ob 20h je bil v Kulturnem domu Koncert slovenske ljudske glasbe s komornim zborom **Kluba študentov Kranj**, ki ga vodi Mtevž Jekovec.

Vrhunski glasbeniki in pevci so dodobra ogreli srce in dlani pr maloštevilčnim obiskovalcem.

V petek, 7. maja 2010 ob 20h je bil v Kulturnem OZ Kulturnega društva Tabor.. Zapisnik občnega zbora je priložen. "fotografije"

Ozrli smo se dve leti nazaj, podoživeli minule dogodke in si rekli, da smo delali dobro. Enakega mnenja so bili tudi gostje in tisti, ki so se prijavili k besedi.

Po neuspešnem iskanju novih mladih članov za izvršni odbor KUD-a smo ostali pri stari zasedbi in vsem podaljšali še en mandat.

Podelili smo tri priznanja zaslužnim kulturnim delavcem: Stanetu Miheliču, Nataši Kne Leben in Tonetu Strliču.

V nedeljo 30. maja ob 19.30 je bila postavitve kužnega znamenja na ploščadi na Taboru z blagoslovom. Nekaj besed o podobnih znamenjih je na splošno povedal Stane Mihelič, gospod župnik Janez Rihar pa je poudaril, naj bo znamenje zahvala, ker nas tokrat ni obiskala grozeča nevarnost gripe, ki je minula zimo dodobra razgibala strahove med nami in zdravstvenimi ustanovami.

Sobota, 24. julij 2010 ob 20. uri na vrhu Jurčkovega klanca proslava v spomin Bistriškimi žrtvam

Sodelovali so CMPZ s pesmima v začetku in na koncu. Slavnostni govornik je bil Stane Mihelič, ki so mu s sedmimi recitacijami pomagali Eva, Maruša, Tajda in Teo. Tudi nekateri naslovi le teh so zgovorni: Slovenska zemlja, V tujini, V grobnici, Zapuščeni grobovi...

Pozdravili so potomce žrtev, žrtvam na tem kraju pa v slavo in spomin med drugim povedali tudi te misli, ki še kako sodijo v današnji čas:

Stopimo vsak k svojemu obrežju, pogledimo čez grapo, jarek, reko, hrib in tam z mislijo, besedo in dejanjem poiščimo soseda, podajmo mu roko in ga nagovorimo, da bova zgradila most sprave, edinosti, ki bo čezenj vozila narodovo srečo.

25. in 26. september 2010 - Peti Taborski dnevi (domača hišna imena, dvoriščni sejem predmetov kulturne dediščine, oblačenje lip, koncert treh zborov in jabolčni »štrudel«). "fotografije"

http://audio.ognjisce.si/index.php?p=Zakladi_nase_dediscine

<http://tvslo.si/#ava2.82888398>

Letošnja tema v okviru DEKT-a je namreč, kako vpliva recesija na kulturo in kako se le ta odziva.

V soboto 25. sep. 2010 je bilo ob 20 uri predavanje na Taboru v Pirčevi dvorani na temo KAKO SE PRI VAS REČE. Predavateljica sta bila **Klemen Klinar iz agencije RAGOR in dr. Jožico Škofic z Inštituta Frana Ramovša za slovenski jezik ZRC SAZU**, ki svetuje predvsem pri narečnih zapisih imen. Slišali smo zanimivosti o izvorih in nastankih imen kar na nekaj primerih že kar iz Podbrezj pa hkrati še dosedanje izkušnje strokovnjakov z dela na terenu in sodelovanja z ljudmi, ki jim ni vseeno za tako dragoceno kulturno dediščino, kot so še živa domača hišna imena, ki pa žal že tonejo v pozabo. Po predavanju je bila **pogostitev z jabolčnim zavitkom »štrudlom«** v vsaj petnajstih različicah, ki se mu prav nihče ni mogel upreti. Bili smo mnenja, da je to res ena najboljših in najbolj zdravih sladici, še posebej spečena s takim trudom in veseljem, ki so ga tokrat pokazale naše vrle podbreške gospodinje. Nabavili smo vlečeno in listnato testo, jabolka pa so za ta dogodek podarili naši trije največji sadjarji. Morda nam uspe dobiti celo neke vrste certifikat.

Otroci naše podružnične OŠ, ki letos praznuje 150 letnico, so s svojimi risbicami na tkaninah **oblekli 4 lipe v Podbrezjah.** Tako so s svojim inovativnim prispevkom opozorili na odnos do starih dreves in si polepšali prostor, kjer so želeli ponujati svoje igrače na Dvoriščnem sejmu (žal je dež to preprečil in morali smo v dvorano). Pod lipo so otroci dobili domačo slikanico o Taborski Urški s posvetilom. Da so lahko objeli taborsko lipo, jih je moralo biti kar enajst, še prej pa so s slastjo pokušali raznovrstne koščke jabolčnega zavitka. Veseli so se v družbi učiteljic in ravnatelja lepo vključili v letošnje taborske dneve.

V nedeljo 26. sep. 2010 ob 10h se je začel dvoriščni sejem predmetov kulturne dediščine, kjer smo zastoj ponudili nekaj, kar ima kulturno vrednost, pa mi sami zanj nimamo prostora ali pa ga želimo oddati nekemu, ki ima željo po njem, da dopolni zbirko ali mu je predmet preprosto všeč. Najhitreje so lastnike zamenjale panjske končnice in predmeti umetne kovaške obrti iz Kroke. Lepe uporabne predmete iz gline -Tilke Purgar- pa so občudovale ženske in otroci, ki so se najbolj ukvarjali s svojimi igračami, jih menjali in sejmu dali pravo živost in veselje. Tajda, Neža in Zala so pridne popisovale imele polne roke dela.

Ob 17h je bil zaključni koncert treh zborov v Taborski cerkvi .

Nastopili so MPZ Kulturno umetniškega društva Lom, MPZ Kres KD sv. Janeza Krstnika Kovor in CMPZ Podbrezje. Vsak zbor je zapel po 4 pesmi , ki so bile posvečene devici Mariji ali pa so bile nekako povezane s Slomškom (na Slomškovo nedeljo). V uvodu je nekaj besed povedal naš gospod župnik Janez Rihar, v nadaljevanju pa sta pesmi in zборе povezovala Stane Mihelič in Majda Kozjek Odar. Zborovodje so dobili priznanja in šopke. Ker je končno nehalo deževati, se je potem še zunaj razlegala pesem vseh treh zborov.

Pogostitev v Pirčevi dvorani je v prijetnem vzdušju zaključila Pete Taborske dneve, ki so **bili medijsko zelo dobro pokriti**, saj so že v četrtek 23.sept. **na RTVSLO1 v oddaji Podoba podobe** prikazali naš prispevek, posnet na Taboru in našem najstarejšem kulturnem domu, ki je v lasti družine Prostor. S prikazanimi vrednimi starimi predmeti izjemne kulturne dediščine smo se znašli med petimi izbranci vseh prijavljenih v letošnjem DEKD-u. Daljši prispevek je objavil še radio Kranj in obiskala nas je novinarka radia Ognjišče, kjer je bila kulturna oddaja predvajana 4. oktobra.

Pirčeva dvorana in Tabor sta ponovno zaživela, saj smo za letošnje taborske dneve spet udarniško urejali okolico (lani pa kapelice) in naredili stopnice za pešpot na Tbor da bodo odslej lažje kljubovale hudourniškim vodam. Pesek in robnike so darovali sponzorji, potem pa so bili potrebni prostovoljci, Milanovo znanje in traktor. Zavzetosti in volje tudi tu ni manjkalo.

Obisk na vseh treh prireditvah je bil tokrat zelo dober, saj v soboto niso mogli vsi v dvorano in so predavanja pozorno poslušali tudi na hodniku. Vrednote in cilje taborskih dnevov, da bi se ljudje povezovali v skupnih ciljih in akcijah, za obzidjem taborskega grička razmišljali predvsem pozitivno in kreativno ter zato od tu puščali trajni pečat kraju smo v večji meri dosegli. Govorili smo o domačih hišnih imenih, o kakem predmetu, ki smo ga na sejmu na novo pridobili in tudi sami nekaj poklonili drugim, se gostili z jabolčnim štrudlom, poslušali lepe pesmi in se družili v prijetnem razpoloženju. Predvsem so nas razveselili otroci z druženjem pod oblečeno lipo in svojim sejmom igrač pa vrvežem, ki so ga sposobni le najmlajši in prav njim bo Tabor pripadal v prihodnosti, ko ga bodo čuvali in z višine gledali na vas, od koder je še posebno lepa.

DEKD-ova zamisel o kulturi v recesiji, je bila tako nova izvirna priložnost za lepo kulturno doživetje na našem Taboru.

28. oktober 2010 – Predstavitev zbornika v Podbrezjah "fotografije"

V Dupljah, Naklem in Podbrezjah je konec oktobra potekala predstavitev zbornika Občine Naklo 2010 pod vodstvom odgovornega urednika Staneta Miheliča. Vedno sta bila prisotna oba župana, novi Marko Mravlja in stari Janez Štular, ki je predlagal, da se zbornik sploh napiše. Povabljeni smo bili vsi pisci člankov iz gostujočega kraja, gosta pri nas pa sta bila gospod Drago Papler in lektorica gospa Jožica Koder. Oba imata zaradi svojega delovanja poseben odnos do Podbrezij in ljudi, ki so nekdanje v tem prostoru oblikovali življenje in vplivali na razne dogodke. To sta poslušalcem v dvorani na njima lasten način tudi zanimivo pripovedovala. Predstavitev so popestrili pevci CMPZ Podbrezje in šolski otroci, ki so brali teme-povezane s šolo- objavljene v zborniku.

Sicer pa je tekla beseda o pisanju take knjige, kot je zbornik, o težavah in posledičnih napakah in odlikah. Odzivi bralcev so bili zato različni in so segli od kritične besede poznavalcev in pohval vsaj tistih, ki so menili, da prej še takega ni bilo. In res je. Knjiga tako nosi največ podatkov o zadnjih 10 letih samostojne občine, dotika pa se tudi obdobje daleč nazaj, ki so bile pomembne za kraje ki jo sestavljajo. Prispevke je v 11 mesecih zbralo in pripravilo okoli 40 avtorjev, ki so zdaj v zborniku zbrani za pregled, spomin, navdih, kritiko, spodbudo, ponovno izdajo

7. novembra 2010- enajsto srečanje starejših "fotografije"

Tudi tokrat so bila vabila (izbrana in poslana s strani ŽPS-ja) naslovljena na okoli 130 naših starejših in bolnih. Kot vsako leto, je na srečanje prišla nekako tretjina. Ostali, ki zaradi bolezni ali kakega drugega razloga niso mogli priti, pa so se razveselili lepega osebno prinesenega vabila, ki jim govori, da nekdo v skupnosti še misli nanje in jim želi dobro.

Za kulturni del programa smo povabili otroke, da bi z igranjem na kak instrument, ki ga obvladajo, razveselili naše povabljene. Tako so se na odru zvrstili: Tina z dvema skladbama na svoji violini, prav tako Anže s kar štirimi skladbami na svoji harmoniki, Peter in Ema vsak s po dvema skladbama, mali Štefan pa je pogumno zapel Kekčevo pesem in na koncu celo zavriskal. Vmes je Stane s svojima voditeljicama Laro in Lavro povabil na oder gosta Gregorja Čušina, ki je s svojim krajšim delom poskušal navdušiti poslušalce.

Kot vedno, so za pogostitev poskrbele pridne gospodinje in napekle sladke grizljaje, Veronika je spet kuhala litre kavice za vse, med tem ko smo za slani del pogostitve poskrbeli v KUD-u s pomočjo družine Tišlr. Skratka pridnih rok sploh ni manjkalo in veselja ob delu s pogostitvijo tudi ne.

26. novembra 2010 ob 18.30uri– Deveti Pirčevi dnevi o 150 letnici osnovne šole v Podbrezjah "fotografije"

KRATKA ZGODOVINA OŠ v Podbrezjah

Leta 1897 je bilo v Podbrezjah slovesno. Slovensko učiteljsko društvo je pripravilo slovesnost ob 70-letnici rojstva prvaka kranjskih učiteljev Andreja Praprotnika, ki se je v Podbrezjah rodil 9. novembra 1827. Takrat se je v vasi zbralo mnogo odličnežev med njimi tudi slavni ljubljanski župan Ivan Hribar. Samo dve leti zatem leta 1899 je Ivana Kobilca v Podbrezjah naslikala slavno v pariškem salonu nagrajeno slikarijo Poletje. Leto 1897 je bilo sploh posebno. Z novim učiteljem Ivanom Kiferletom je prišla tudi soproga, ki je smela kot prva ženska v Podbrezjah poučevati ročna dela.

Šolski nadzorniki so pomembno, kar odločilno vplivali na življenje šole. Leta 1898 je šolski nadzornik postal podbreški veleposestnik Alojzij Pavlin – Franckov. Z njim je osnovna šola dobilo novo perspektivo v dobrem in slabem. Vse glasnejše postajajo želje po novem šolskem poslopju. Gradnji šole je nasprotoval nekdanji naklanski župan in dva svetnika, pa tudi Pavlin s svojimi interesi se je zavzemal, da bi šolo zgradili šele čez 20 let, ko bi bil poplačan dolg za gradnjo šole v Naklem. Nič ni pomagalo. Sprejet je bil sklep, da se bo šola gradila kar čez cesto na 1.200 kvadratnih metrih velikem zemljišču na posestvu gruntarja Ivana Počivalnika Kočarjevega, ki je bil zemljišče pripravljen prodati za 2.000 kron. V igri se je pojavilo še Breznovo zemljišče v Srednji vasi, lokaciji pa so zaradi prevelike oddaljenosti od Podtabora in cerkve nasprotovali Podtaborčani. Tako kot danes, so se tudi tedaj izplačale kupčije z zemljišči. Daljši konec je z neprimerno lokacijo, na kateri še danes zamaka, potegnil šolski nadzornik Alojzij Pavlin, ki je dosegel, da se je nova šola leta 1913 zgradila na mestu, kjer stoji še danes. Za izgradnjo so porabili približno 50.000 kron. Šolska zgradba v Podbrezjah je torej stara 107 let.

Podbreško šolo je v najbolj rodnih časih obiskovalo tudi 100 učencev, zdaj pa se že več desetletij število učencev giblje okrog številke 50. Na začetku je bil učitelj en sam, potem sta bila učitelja dva, danes je na OŠ Podbrezje kar 6 učiteljic, šolo pa letos obiskuje 43 otrok.

V podbreško osnovno šolo se hodi že 150 let in v njej se nabira največje bogastvo sveta - znanje. In rekli smo, da se taka obletnica praznuje le enkrat.

Zato smo združili moči, KUD Tabor in OŠ.

S pomočjo teksta Staneta Miheliča je Uroš Blaznik izdelal zgibanko, s katero smo vabili in spomnili ljudi na obletnico in 9. Pirčeve dneve. Kulturni dom so na panojih lepšale večje fotografije šolske stavbe nekdanj in danes in prihajali so gosti: bivši ravnatelj Rado Pavlin, Borut Chvatal, Boris Černilec, Blaž Belehar in sedanji ravnatelj Milan Bohinec, ravnatelj gimnazije Kranj Franci Rozman, sedanji župan Marko Mravlja in mnogi drugi.

V vabilu je bilo napisano, da se je skozi čas zamenjala šolska stavba in z njo lokacija, mnogo klopi se je ogulilo in zamenjali so jih, zamenjale so se tudi generacije učencev.

Po pozdravu častnim gostom je v nagovoru Nataša Kne Leben povedala, da si boljšega mesta, kot je kulturni dom v Podbrezjah, za praznovanje 150-letnice OŠ Podbrezje ne bi mogli izbrati.

Ne zato, ker gre za hram kulture, temveč zato, ker je na tem mestu pred njim stal prvi uradni podbreški hram znanja v takratni mežnariji, v kateri se je rodil eden največjih slovenskih šolnikov Andrej Praprotnik.

Leta 1860 je Franc Praprotnik (brat Andreja Praprotnika) začel pisati šolsko kroniko, kar predstavlja uradni začetek obstoja Osnovne šole v Podbrezjah. Na mestu današnjega kulturnega doma je podbreška fara na lastne stroške postavila šolo. Tisti čas zvonec ni zazvonil 1. septembra, ampak, našim šolarjem se bo zagotovo zdelo krivično, šele sredi oktobra. Korenine poučevanja otrok v Podbrezjah segajo dlje od leta 1860. 15 let prej je v Podbrezjah 2 leti poučeval Andrej Praprotnik.

Podbreški šolarji so čas zavrteli nazaj in nam pokazali, kako se je učilo nekoč. Videli sm strogo učiteljico s šibo v roki, dolge skromne obleke in bose noge, klečanje na koruzi-za kazen....

Slavnostni govornik je bil sedanji ravnatelj OŠ Naklo Milan Bohinec, ki je orisal prehojeno pot svoje mlade osnovne šole, ki šteje šele 13 let.

Vmes so nam peli otroci PŠ Podbrezje pod vodstvom Marka Kavčiča. Prav tako je pod njegovim vodstvom na začetku in na koncu zapel učiteljski pevski zbor. Po nagovoru župana Marka Mravlje, so nam otroci v okviru skupine Skokice tudi zaplesali. Vso prireditev je povezovala učenka Magdalena Rakovec iz 9.raz. OŠ Naklo.

Tudi CMPZ Podbrezje pod vodstvom Janka Kozjeka je zapel tri pesmi, ki jih je v šopek povezal Stane Mihelič. Enako se je z govori, pesmijo, igro in plesom prepletla vsa prireditev, ki se je ob koncu prevesila v obujanje spominov pred 75 in 55 leti, ki sta jih s pomočjo Nataše ob bivšem ravnatelju, zdaj direktorju direktorata za osnovno šolstvo na ministrstvu Borisu Črnilcu nanizala Anica Perne in Pavle Kozjek. S svojimi prijetnimi in hudomušnimi spomini nekje iz sredine tega pomembnega obdobja naše šole sta spravila v smeh obiskovalce, ki so potem še prijetno pokramljali ob mizah, kjer se je ponujalo nekaj posebnega. Zaseka s suho klobaso in

flancati, pa skromni slani zvitki- štručke, so spominjali na obdobja iz preteklosti, ko so se take dobrote ponujale le za slavnostne priložnosti in tudi pri nas je bilo tokrat tako. Ob klepetu v različnih skupinah je bilo čutiti željo, da bi stoletje in pol ustanove, kot je osnovna šola, dajalo krila učiteljem in otrokom in bi se uresničil slogan na zgibanki: »Kdor se učenju posveča, se z dneva v dan veča.«

24. decembra 2010- otroška božičnica na Taboru ob 19 uri "fotografije"

Tokrat je v Božični zgodbi sporočilo nagovarjalo male in velike otroke, jih pripravljalo na prihajajočo ljubezen....

Iz daljave zvok violine prinaša "Sveto noč", ki jo mojstrsko posreduje Tina.

Iz prižnice zgodbo povezujeta Nika in Klavdija, ko v cerkev skozi vhod prideta Sv. Jožef in Marija (Tilen in Zala), da bi si poiskala prenočišče. V kotu gostilne v Betlehemu jima berač (Ines) pove za hlevček, kjer bi lahko prenočila. Izroči jima tudi kos kruha, vse kar premore. Ko se rodi Jezušček, trije angeli (Meta, Ana in Neža) zbudijo pastirčke (Grega, Tine..) in jim sporočajo veselo novico. Pastirčki se veselijo in novorojenemu prinesejo toplo odejico, ki jo Marija rada sprejme, da bo njenemu otroku topleje in lepše. Dogajanju najlepši okvir dodajo požične pesmi otroškega zbora pod vodstvom Tajde Brezovec. Kljub zelo slabemu vremenu je v prepolni taborski cerkvi otrok in njihovih staršev Sveta noč našla pot v prav vsako srce, da je občutilo toplino in ljubezen, ki se vsako leto prav v teh dneh najgloblje sklanja nad ljudi.

Mojca Brezovec in Mateja Urbiha, ki sta otroke pripravljali, sta po sv. maši poskrbeli v Pirčevi dvorani še za sladek prigrizek nastopajočim in angelčka za spomin in varstvo.

26. decembra 2010- žegnanje konj "fotografije"

Tokrat je bil blagoslov že petič po vrsti kar pred sv. mašo v farni cerkvi, da so konjeniki s svojimi živalmi lahko odšli naprej v Naklo. Na Šparovčevem dvorišču so lastniki konj dobili KUD-ovo spominsko plaketo, Tišlrjevo malico in Jeralovo napitnico. Naj blagoslov pomaga in varuje te plemenite živali in njihove skrbnike, naj živijo v sožitju drug z drugim in svetom.

26. decembra 2010- koledniki "fotografije"

Ob enajstih dopoldne pa do čisto večernih ur sta po Podbrezjah od Bistrice do Gobovc dve skupini s po pet koledniki pobirali darove za uboge v misijonih. Oblačila jim je prisrčbela Mojca Brezovec in skrbno bedela nad potekom zbiranja darov in srečanjem zvečer ob pici.

Odziv ljudi je bil zares lep in darežljiv, saj so otroci povedali, da jim povsod pozorno prisluhnejo, kar imajo povedati, potem pa darujejo v skrinjico za uboge in v vrečko za kolednike, kjer se znajde kaka čokolada, bonbon ali piškot. Tudi topli objemi ne manjkajo in tako se uresničujejo besede, da je lepše darovati, kot prejemati.